

2.6. Fantazie Ernsta Zündela

2.6.3. Jak to bylo s operací High Jump?

Oblíbenou součástí nacistické mytologie se stal „Nový *Berchtesgarden*“ a stejně jako přízračná flotila ponorek vznikla v mozku *Ladislava Szabo*.

Mnozí věří, že americké síly napadly německou základnu v průběhu operace "*High Jump*" v roce 1946-47, byly však zahnány tajnou zbraní, a v důsledku toho opustily *Antarktidu* dříve, než bylo plánováno.

Tento příběh je čím dál od této události barevnější a podrobnější.

"*High Jump*" byla největší expedice do *Antarktidy*. Zúčastnilo se jí více než 4700 lidí, 33 letadel a 13 lodí, včetně ledoborce "*Northwind*", letadlové lodi "*Philippine Sea*", a ponorky "*Sennet*".

Velitelem flotily byl kontradmirál *Richard Cruz* a slavný arktický průzkumník, admirál *Richard Byrd*.

Obr.1 Admirál R. Bird

Soudě podle odtajněných dokumentů, stály před nimi následující cíle:

- Školení personálu a testování zařízení při nízkých teplotách.

- Posílení a rozšíření americké suverenity pokud možno na velkých plochách antarktického kontinentu.

- Identifikace možností pro vznik základen v Antarktidě, studie možných lokalit pro umístění základny.

- Vypracovat metody pro založení, podporu a využití leteckých základen na ledu, přičemž zvláštní pozornost věnovat možnosti rozšíření operací do vnitrozemí Grónska, kde podmínky jsou srovnatelné s Antarktidou.

- Rozšíření stávajících znalostí o podmínkách hydrografických, geografických, geologických, meteorologických a o šíření elektromagnetických vln v regionu.“

Operace byla primárně vojenskými manévry, spíše než vědeckou expedicí. Předcházely jí malé manévry - "*Frostbit*" v průlivu *Davis Strait* na podzim - zima 1945-1946, a "*Nanook*" východně od *Grónska* v červenci-září 1946.

"*High Jump*", na rozdíl od operace "*Tabarin*", nebyl tajemstvím: na palubách lodí se jí zúčastnilo 11 novinářů, včetně válečného dopisovatele *Lee Van Atta* a vědeckého pozorovatele "*New York Times*" *Waltera Sullivana*. Od 2. září 1946 do 22. března 1947 poslali 2011 zpráv s celkem 478.338 slovy.

Obr.2 Záběr z operace *High Jump*

Operace "*High Jump*" začala 2. prosince 1946 - poněkud pozdě, aby se využilo antarktického léta. Při přiblížení se k pobřeží, lodě se náhle střetly s krami o šířce 1000 km.

S jedním ledoborcem se plavba k pobřeží ukázala být pomalejší, než bylo plánováno. Pokud by byla cílem operace německá základna, hlavní síly by se měly vydat k prozkoumání *Země královny Maud*, ale místo toho se *Cruz* a *Bird* rozhodli začít od *Ross Sea* na úplně druhé straně kontinentu!

Flotila byla rozdělena do tří skupin: západní, východní a střední. Centrální skupina se probíla k šelfu Rossa až 15. ledna 1947, začala vykládat zásoby a vybavení pro vytvoření základny "*Little America IV*". 30. ledna 1947 na základnu přišel sám *Richard Byrd*, aby se mohl podílet na letech k jižnímu pólu.

Východní a západní skupiny měly studovat pobřeží, a přesunuly se na východ i na západ, a dosáhly *Zemi královny Maud* z různých stran před návratem domů. Nebylo potřeba na to ztrácet čas - admirál věřil, že německé mapy jsou dost dobré a nevyžadují změnu.

Lodě západní skupiny se k ní přiblížily z východu.

22.února 1947 za výborného počasí, jedno z letadel, proletělo nad jeho východním okrajem.

Nanesl na mapu pobřeží od 34 do 15° v.d., objevil "*horský hřbet výšky 4 km a tyčící se za ním ledovou pokrývkou a ledovce pocházející až k moři.*"

Objevení však nebylo nic zvláštního - tyto hory byly známy už Norům od roku 1937. Na západním okraji *Země královny Maud* letadla letěla jen na východních okrajích masívu *Wohlthat*.

Lodě východní skupiny se přiblížily k *Zemi královny Maud* ze západu. 1.3.1947 a jejich letadlo dosáhlo pobřeží mezi Greenwichským poledníkem a 5°d., ale "*počasí na pevnině bylo velmi špatné, oblačnost se táhla od povrchu do výšky 4,5 km, což vylučovalo průzkum lokality.*"

Vzhledem k počasí a časovému tlaku se lodě obrátily na cestu domů 3. března. Zima se blíží, a trupy lodí nebyly posíleny, aby odolaly ledu.

Ledoborec "*Burton Island*" dorazil až později, aby lodím pomohl dostat se ven z ledové pasti.

Pouze jednou se noha Američana dotkla *Nového Švábska*, k čemuž došlo v únoru 1955: ledoborec "Atka" hledal plochu, vhodnou pro vytvoření nouzové přistávací dráhy. Skupiny přistály dvakrát a pracovaly po jednom dni v blízkosti okraje šelfu.

Povrchní charakter návštěvy potvrzuje: Američané neprojevili zájem o *Zemi Královny Maud*, ani o hypotetickou německou základnu na ní.

Obecně se tvrdí, že Byrdova expedice utrpěla těžké ztráty: V roce 1948 publikoval v západní Evropě časopis *Brizant* šokující detaily... Američané údajně zaútočili ze vzduchu, ztratili jednu loď a čtyři bojové letouny ... časopis psal o některých „*létajících discích, které se vynořily z vody a napadly Američany, o podivných atmosférických jevech, které způsobily duševní poruchy u účastníků expedice.*"

Tato bajka je obsažena i u Bernhardta: Letadla admirála *Byrda* proletěla nad německou základnou, čtyři z nich byly sestřeleny německými tajnými zbraněmi.

Zdroj informací? Časopis "*Brisant*", květen 1948.

Co to bylo za publikaci? Časopis, o kterém je řeč, nevyšel v roce 1948, ale až v roce 1978! Šlo, mírně řečeno, o podivnou tiskovinu, a poznámka o masakru v Antarktidě – byla anonymní, tedy nepodepsaná.

Je známo, že pouze jedinou ztrátou během operace "*High Jump*" byla havárie letadla východní skupiny, které havarovalo na ledovém šelfu 30. prosince 1946 během vánice. Stalo se tak na souřadnicích 71°22' j.š. a 99°20' z.d., na opačné straně *Antarktidy* od *Země královny Maud*.

Radisté *Wendell Henderson*, *Frederick Williams* a pilot *Maxwell Lopez* zahynuli okamžitě. Šest lidí přežilo a byli zachráněni po 13 dnech.

Museli jít pěšky na břeh. *Byrd* neměl vrtulníky a letadla nemohla přistát na místě havárie. Průběh záchranné operace pozorně sledovali novináři.

Později, na počest zahynulým pilotům na ostrově *Terston* přejmenovali na horu *Lopeze*, a na základně *McMurdo* postavili památník.

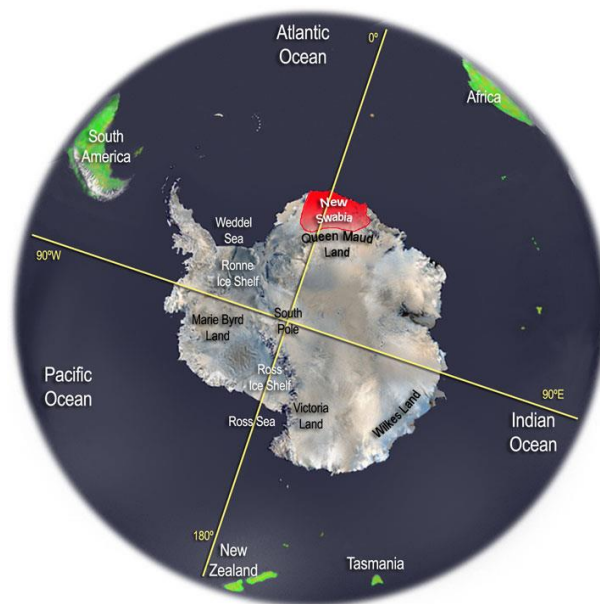
Ufologové s oblibou citují admirála Byrda, který údajně řekl: *"V případě další války, budou USA napadeny létajícími předměty, schopné létat od pólu k pólu s neuvěřitelnou rychlostí."*

I zde se podařilo objevit původní zdroj – jde o poznámku Lee Van Atta v novinách "El Mercurio" 5. března 1947. Ta zní:

„Admirál Richard Byrd dnes varoval, že USA musí přijmout opatření k ochraně proti případnému nebezpečí ze strany nepřátelských letadel, přilétajících od polárních oblastí. Admirál vysvětlil, že nechtěl nikoho vyděsit, ale tvrdá realita je, že v případě další války Amerika může být atakována letouny od jednoho nebo oběma pólů. Toto přesvědčení vychází ze závěrů, získaných na základě osobních zkušeností v Arktidě při exkluzivním rozhovoru agenturou INS.

Byrd mluvil o nedávno skončené expedici, a řekl, že nejdůležitější výsledek pozorování a objevů je, jaký to může mít dopady na bezpečnost USA.

Fantastická rychlost, s jakou se svět čím dál zmenšuje, podle admirálových slov, je jedno z nejdůležitějších poučení nedávné expedice v Antarktidě.

Obr.3 Umístění „Nového Švábska“

Musím varovat své občany: doby, kdy jsme mohli být v bezpečí díky izolaci a myslet si, že vzdálenosti, oceány a póly nám zaručí naši bezpečnost, jsou pryč. “

Admirál Cruz se po návratu z Antarktidy vyjádřil konkrétněji: "*Při existujících technických vlastnostech letadel lze očekávat nepřátelský útok z těch oblastí, odkud to lze nejméně čekat, například od pólů. Proto "obrana pevniny může někdy vyžadovat obranu pólů."*

Studená válka začala, a nic překvapivého ve vyhlášení admirálů nebylo.

První varianta tohoto zdeformovaného vyhlášení se poprvé objevilo v knize neofašisty *Ernsta Zündela "UFO – tajné německé zbraně?"* Je to v nejlepším případě velmi špatný překlad ze španělštiny, a v horším případě - úmyslné zkreslení původní zprávy.

První náznaky spojení mezi poválečnými UFO a nacistickými uprchlíky na jižní polokouli přináší *Michael Burton* (známý jako *Michael X*) ve dvou senzačních knihách.

První kniha, "*Potřebujeme vás: Hitler naživu?*" byla založena na historii ponorek U-530 a U-977. *Burton* zde napsal, že *Hitler* žije v *Argentině*, kde němečtí vědci staví UFO v podzemních továrnách.

Druhá kniha "*Dějiny německých talířů*," popisuje disky *Schrievera*, *Habermohla*, *Bellonza* (nebo *Belluzza*) a *Miette*. V ní uvedl, že němečtí vědci stavěli "talíře" v podzemních továrnách v odlehlých oblastech *Jižní Ameriky*, *Jižní Afriky*, a možná i v *Antarktidě*.

Chybějícím článkem při vytvoření legendy byl rakouský neofašista *Wilhelm Landig* (1909-1997). Během války sloužil u *Waffen-SS* a byl povýšen do hodnosti *Oberscharführera*. Nepřijal porážku, a pokračoval v propagaci *Třetí říše* ve fantastických románech.

V románě "*Gotzen gegen Thule*" ("*Idoly proti Thule*"), vydané v roce 1971, jsou hlavní postavy - dva piloti *Luftwaffe*. Na konci války jsou vysláni na tajnou základnu "103" v arktické Kanadě. Piloti letěli na "V-7", kulatém letadle s vertikálním vzletem, skleněnou kopulí a turbodmychadlem. Tam je bere pod patronaci důstojník SS s příjmením *Gutmann* (- to je v překladu "*dobrý člověk*"...) Ten jim vypráví o *Thule*, árijském ráji na severním pólu.

Před piloty stojí úkol: nedopustit, aby "*diskolet V-7*" nebo jeho plány padly do rukou Rusů nebo Američanů. Hrdinové *Landigova* románu se s ním vyrovnají, ale po mnoha dobrodružstvích jsou zajati Brity.

Nápad vydávat Landigův román za skutečnost vznikl opět v nacistickém mozku *Ernsta Zündela*. Aby plagiát nebyl tak zřetelný, umístil "základnu" do Antarktidy a ztotožnil ji s *Novým Berchtesgadenem Ladislava Szabó*.

Článek "*Brizanta*", je v podstatě znovu příkrášlen *Zündelem*, který jej publikoval pod pseudonymy "*Frederick Mattern*" a "*Frederick Christophe*."

Jde o řetězec lží, rostoucí jako valící se sněhová koule.

William Landig, při přečtení díla kolegy z Kanady, nebyl vůbec naštvaný na zjevné plagiátorství. Napsal druhý román, kde přijal a rozvinul *Zündelovy* myšlenky.

V románě byl popsán pochod "*přízračného konvoje*" německých ponorek z Norska do Antarktidy v květnu 1945. Arktická základna "103" byla zničena, všichni lidé a vybavení bylo evakuováno. Konvoj, plující do jižního Atlantiku, doprovází létající talíře "V-7".

Od *Bouvetova ostrova*, na polovině cesty mezi mysem *Dobré naděje* a *Antarktidou*, většina z ponorek odplula do *Nového Švábska*. Tam jsou "*síly Černého Slunce*", které postavily nedobytnou pevnost, vyzbrojenou zázračnými zbraněmi a létajícími talíři.

Podrobnosti o základně autor nemá, protože hlavní postava *Landiga* se tam nedostane: pluje ponorkou do *Argentiny*, kde jeho tým tří lidí tajně přistál v noci na gumovém člunu. Ti cestují po *Jižní Americe*, až nakonec dorazí do podzemního závodu na západním svahu *And* v *Chile*, vytvořený v obrovském systému pravěkých tunelů, který byl objeven historikem *Edmundem Kisse*m.

Tam působí několik set inženýrů a vědců pod německým velením a staví "*talíře*." S jejich pomocí udržují spojení se základnou "211", která je v *Antarktidě* (ano, *Landig* razil jméno "*základna 211*"!) Na počátku roku 1947, pracovníci podzemní základny oslavují, když slyšeli zprávy o rychlé porážce expedice admirála *Byrda* jejich soukmenovci v *Novém Švábsku*.

Richard Byrd neměl štěstí v moderní mytologii. Někteří píší, že byl v blázinci, jiní - že zmizel beze stopy. Ani jedno, ani druhé, samozřejmě, není pravda.

Skutečnou perlou falešných zpráv se stal "*Tajný deník admirála Byrda*."

To, že jde o falzifikát, je jasné na první pohled. Řeč jde o *Arktice*, i když v uvedených dnech admirál pracoval na opačném konci světa!

Co dodat?

Legendy o nacistické antarktické základně, talířích apod., jsou jen bajkami, vymyšlenými novodobými i starými neonacisty, které byly ochotně přijaty a šířeny v nekritických ufologických kruzích...

Zapustily skutečně hluboké kořeny.